

Hírlevél

2007. május X. évfolyam 3.

A Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségének időszakos kiadványa

A kiadvány térítésmentes, sokszorosítható * Készült az NCA támogatásával

Az idősgondozás kérdőjelei

A Honvédelmi Idősügyi Tanács április 24-én rendezett ülésén – amint Szekeres István nyugállományú dandártábornok, ügyvezető elnök is hangsúlyozta – az idősgondozás időszerű kérdései kerültek terítékre.

Elsőnek Vilner Péter mérnök ezredes a HM Humánstratégiai Osztályának vezetője adott tájékoztatást a tárca időügyi stratégiájáról és az ellátó rendszer perspektíváiról. A tájékoztatóban elhangzott, hogy az elmúlt években a honvédségben és a társadalmi környezetben végbement változások miatt új humánstratégia kerül kidolgozásra, melynek – terveik szerint – fontos részét képezik majd az új elemeket tartalmazó programok, valamint azok költségvetési vonzatai. Széleskörű egyeztetés után (BEOSZ, HOSZ, Humánpolitikai Kabinet, stb.) HM utasítással tervezik életbe léptetni a humánpolitikai programot és a humánpolitikai irányelveket.

Az előadás humán ellátó rendszerrel foglalkozó része élénk vitát váltott ki. Az Idősügyi Tanács tagjai és a meghívottak a többsége kinyilvánította véleményét.

A hozzászólásokat követő összefoglalójában az előadó jelezte, hogy vizsgálat tárgyát képezik az idősök és nyugállományúak részére nyújtott szolgáltatások.

Az esélyegyenlőség követelményeinek érvényesítése az idősök körében jelentős feladatokat ró a tárcára. A honvédségben érvényesülő gyakorlat elemzésére és a külföldi tapasztalatok tanulmányozására támaszkodó szakértői munka segíti majd a döntéshozatalt.

Az Idősügyi Tanács tagjai egyhangúlag elfogadták, hogy félévente térjenek vissza a humánstratégia időügyi elemei kidolgozásának, majd érvényesülésének vizsgálatára, és a 2006-ban elkészült időügyi kutatás eredményei, tapasztalatai kerüljenek felhasználásra az új humánpolitikai stratégia kialakítása során.

Az Idősügyi Tanács ülésén Garay János alezredes a HM Személyügyi Főosztályának kiemelt főtisztje a nyugállományúak és hozzátartozóik időszotthoni elhelyezési kérelmei elbírálásának tapasztalatairól, Szénási Béla ezredes, a HM Ingatlankezelési Ügynökség vezérigazgató helyettese pedig a honvédségi nyugdíjas otthon létrehozásának lehetőségeiről tájékoztatta az Idősügyi Tanács tagjait.

Garay János alezredes elmondta, hogy az elmúlt három évben nyugdíjas otthoni elhelyezésre 10 fő adott be kérelmet. Az előírt eljárást lefolytatva két fő elhelyezése történt meg, egy fő szerződéses esetén támogatást kap a bekerülési költség kifizetéséhez. A be-

nyújtott kérelmek egy része a lefolytatott vizsgálatok megállapításai szerint megalapozatlan volt. Többben pedig visszaléptek, mert csak honvédségi kezelésű nyugdíjas otthoni elhelyezés jelentett volna számukra garanciát.

Szénási Béla ezredes tájékoztatójában elmondta, hogy a nyugállományú katonák körében tömeges igényt nyugdíjas otthoni elhelyezésre nem tapasztal, sőt a korábban megvásárolt csekély számú időszotthoni férőhely betöltése is gondot okozott. A honvédségi nyugdíjas otthon kialakítására az elmúlt évek-

A kitüntetett alapító tag

A BEOSZ egyik alapító tagját, a köz-tisztletben álló jogi tanácsadót, dr. Herczeg Ottó nyugállományú ezredes nemrégiben a szociális és munkaügyi miniszter az idősügyi területen kifejtett tevékenységéért az Idősekért Díjjal tüntette. Dr. Herczeg Ottó Győrössy Ferenc tábornok után a második katona, aki ezt a rangos elismerést megkapta.

Kevésbé ismert, hogy Herczeg Ottó, aki hosszú évekig csapattiszt volt Tasszáron, nemcsak a Zrínyi Miklós Kato-

nai Akadémiát, hanem a Jogi Egyetemet is kitűnő eredménnyel végezte el, 1968-ban a Honvédelmi Minisztériumba került, ahol hosszú évekig osztályvezetőként tevékenykedett.

Szakértelme, kezdeményező-készsége, szerénysége és segítőkészsége miatt mindvégig köztisztletnek örvendett. 1989 őszén – nyugállományú ezredesként – alapító tagja volt a BEOSZ elődszervezetének az 1. Budapesti Érdékvédelmi Szövetségnek, majd 1990-

ben a Balassi Bálint Bajtársi Egyesület elnöke lett. Tizenegy évig elnökösködött, közben a BEOSZ elnökségének jogi tanácsadója volt, többek közt egyik megfogalmazója a szövetség működési szabályzatának. Az utóbbi hónapokban Herczeg Ottó egészsége megromlott, de még 2006-ban is az egyik legaktívabb tagja, alelnöke volt a BEOSZ Tanácsadó Testületének.

Gratulálunk a kitüntetéséhez, és szívből kívánjuk, hogy még sokáig legyen közöttünk.

Kacsó Lajos

Rákóczi Ferenc nyomában

A Balassi Bálint Bajtársi Egyesület a II. Rákóczi Ferenc vezette szabadságharc egyik legjelentősebb eseményére – az Ónod mellett megtartott országgyűlés 300. évfordulójára emlékezve – áprilisban három napos emléktúrát szervezett.

Kiinduló támaszpont az Erdőbényei Honvéd Üdülő volt, ahol elsőnek a neves hadtörténész Czigány István tartott előadást a Rákóczi-szabadságharc kevésbé ismert katonai eseményeiről, majd a helyszínen is felidézte az 1707-ben az Ónod várában sorra került rendi országgyűlés drámai eseményeit.

A rendezvény második napján Kassára látogattunk el, ahol nem csak II. Rákóczi Ferencnek a Dóm altemplomában elhelyezett földi maradványait koszorúztuk meg, hanem felkerestük a híres-neves Rodostó házat is, amely a fejedelem száműzetési éveit idézi fel, és ellátogatunk a katonai repülőmúzeumba is.

Az emléktúránk utolsó állomása Sárospatak volt, ahol a vármúzeumban töltött órák felejthetetlen élményt nyújtottak számunkra.

Domonkos József

Az idősgondozás kérdőjelei

ben több javaslat is érkezett. A javaslatokban szereplő bekerülési és működési költséget nem tartották reálisnak. Számvetéseik szerinti 414 millió forint bekerülési költségre és 200 millió forint működési költségre a tárca a jelenlegi helyzetben megfelelő fedezetet nem tud biztosítani.

Az Időügyi Tanács tagjai hozzászólásaikban kifejtették, hogy az országosan rendelkezésre álló adatok alapján a nyugdíjasok 1,5–2 százaléka él nyugdíjas otthonokban és a múlt évben végzett kutatás azt jelzi, hogy hasonló nagyságrendű a nyugállományúak – és valószínűsíthetően a honvédségi nyugdíjasok – ilyen irányú igénye is. Az érdekvédelmi körbe tartozó állomány (24660 fő nyugállományú katona, 9000 fő özvegy) egy százaléka is több mint 300 fő, s a jogosultak közel 50 százaléka Budapesten és környékén lakik. A közülük ez ügyben nyilatkozók többsége számára valódi választás lehetőséget csak a tárca garanciáival működő nyugdíjas otthon jelent. Ilyen kínálat hiányában a kereslet sem ítéltető reálisnak. Túlzottnak tartják a költségvetést terhelő költségek számvetését is, hivatkozva a vállalkozói, valamint nonprofit intézmények rentábilis működtetésére.

Az Időügyi Tanács javasolta, hogy a törvényben foglaltaknak megfelelően a honvédségi nyugdíjas ház kialakításának lehetősége szélesebb körben kerüljön megvizsgálásra. A kormány egészségügyi reformprogramjába jól illeszkezhethet az aktív kórházi ágyak számának csökkentésével egyidejűleg az ápolási, gondozási kapacitások bővítése. Németh Károly orvos ezredes ja-

vaslata szerint – igényfelmérés jelleggel – a Verőcei Betegotthonban jelenleg nyolc üres lakás átalakításával, elindítható lenne a honvédségi nyugdíjas ház program.

Többen felvetették a megoldás lehetőségének vizsgálatát feleslegessé vált honvédségi ingatlan cseréjével, valamint a tanács tagjai a társ fegyveres szervezetekkel való összefogással.

Az Időügyi Tanács felkérte a HM Személyzeti Főosztályt, hogy mérje fel az érdekvédelmi körbe tartozók közül néhány olyan 65 év feletti személy van, akinek nincs hozzátartozója, hiszen közülük kerülhetnek ki az elsődleges igénylők.

Kérdésként merült fel az is, hogy tud-e segítő kezet nyújtani a honvédség megszűnés előtt álló otthonban élőknek. Többen igényelték, hogy az érintettek kapjanak szélesebb körű és alaposabb tájékoztatást a nyugdíjas otthoni elhelyezés eljárási rendjéről, a bekerülési feltételeiről. A jelenlegi eljárási renddel kapcsolatban megfogalmazó-

dott, hogy idős emberek sorsáról, további életfeltételeiről nem szabad felületesen, alapos mérlegelés nélkül dönteni.

Az Időügyi Tanács ülésén ezután Molnár István a HM Honvéd Kulturális Szolgáltató Kht. ügyezetője tájékoztatást adott a kht. tevékenységéről, a nyugállományúak társadalmi, szervezeti működési feltételeinek biztosításában, valamint a nyugállományúak és honvédségi nyugdíjasok üdültetésében.

Előadásában kiemelte az igények és a lehetőségek összhangjának megte-

remtését, valamint az egységes követelményrendszer kialakítását. Tájékoztatta a tanács tagjait, hogy az elmúlt időszakban a kht-t sem kerülte el a karcsúsítás, melynek során létszáma egyharmaddal, az objektumok száma pedig még nagyobb mértékben csökkent. Figyelemre méltó számadat: a kht. intézményei a nyugdíjas igényjogosultak köréből átlagosan mintegy 11 000 főt szolgálnak ki évente.

Végül Fenyvesi Péter nyugállományú ezredes, a BEOSZ elnökhelyettese tájékoztatta a tanács tagjait a honvédségi nyugállományúak és nyugdíjasok VII. Országos Találkozója előkészítésének helyzetéről.

A BEOSZ előzetesen egyeztetett tervei szerint a tárca vezetése magas szinten képviselteti magát a rendezvényen. Az időügyi szervezetek és a szakmai szervek együttműködve készítik elő az összegyűjtött problémákra adandó válaszokat.

Az Időügyi Tanács úgy ítélte meg, hogy jelentősen hozzájárulna a fórum sikeréhez, ha az előkészítés során a miniszter úr lehetőséget biztosítana a nyugdíjasok szervezeteinek vezetőivel és az Időügyi Tanács tagjaival történő találkozóra és véleménycserére.

Például a missziós klub

A missziót teljesítő katona családjával illetve a missziót teljesített katonákkal való törődés kiemelten fontos feladat, hiszen ez hozzájárulhat ahhoz, hogy a katonák a különleges követelményeket még hatékonyabban teljesítsék. Tatán kialakulóban van a családsegítés új eszköztára.

Ez a klub egy közösségi tér kialakítása az intézményen belül, amely kívülálló számára zárt, viszont minden misszióban lévő katona és család számára nyitott. Lehetőség arra, hogy erősödjön bennük az összetartozás, a sorsazonosság átélése. A missziós klubban azok találkoznak egymással, akik hasonló problémákkal küzdenek (egyedüllét, kapcsolódási, pihenési és gyereknevelési problémák, ügyintézés, stb.). Tapasztalataink szerint ez a klub a missziót megjárat katonák találkozóhelye, akik elmondják milyen hétköznapijaik voltak odakinn. Az egy csoporthoz való tartozás, illetve annak akár csak a lehetősége is biztonságérzetet ad.

Az alakulat humán szervezőjével szoros együttműködve fel kell mérni az igényeket. A klub programjait ennek alapján kell kialakítani. A klub tagsága összejöhét akár hetente, vagy havonta, némely szolgáltatást igénybe vehetnek akár folyamatosan is. A klub létrejöttéről, programjairól az állománygyűléseken is tájékoztatást kell adnia az intézmény-, illetve a már működő klub megválasztott vezetőjének. A lelki, érzelmi tényezőket is figyelembe véve a klub keretén belül gyakorlati segítség nyújtására van lehetőség. A következő pontokban foglaltuk össze a gyakorlati segítségnyújtás néhány lehetőségét.

1. Kellems klubhangulatot teremteni, ahol kényelmesen lehet beszélgetni. Elképzelhetőnek tartunk a missziós klub tagjai részére adható klubtagsági kártyát, ami a szolgáltatások igénybevételére jogosítana, egyszersmind ösztönözné a katonát, hogy a tulajdonosa illetve a családja legalább egyszer elmenjen és körülnézzen a klubban, ha már megvan a tagsága. Ezen a helyen megkülönböztett figyelem illetné meg a klub látogatóit, ez megtiszteltetés lenne a résztvevőknek. Így érzékelik, hogy a misszió fontos és az abban résztvevőket megbecsülik. Ebben a klubban igény szerint családi ünnepeket is lehetne rendezni.

2. Lehetőséget biztosítani a családtagoknak az internetes hozzáféréshez

Klubtagoknak mérleghető kedvezményként ingyenes, web-kamerás internet-használat lehetőséget lehetne biztosítani. Amennyiben ez kivitelezhető, úgy nagyban megkönnyíti a kommunikációt a távollévők között, még hozzá költségmentesen és igény szerinti gyakorisággal. Úgy gondoljuk nem kell külön kihangsúlyoznunk, hogy mit jelent a „kettőszakadt” családnak, hogy kamera segítségével élő kapcsolatot létesítenek egymással. (Tisztában vagyunk azzal, hogy megvalósítása magasabb parancsnoki döntést igényel, amit hivatalosan az intézményeket fenntartó kht. többször kezdeményezett, egyelőre sikertelenül. A szóban forgó szolgáltatás a klubok eMagyarország információs pontjain keresztül már ma is biztosíthatóak lennének.)

3. Biztosítani számukra jogi, pszichológiai tanácsadást

Szükség esetén a misszióban résztvevők családtagjainak jogi és pszichológiai tanácsadást lehetne biztosítani, szükség lehet jogi tanácsokra is. Akár pénzügyi problémáknál, albérlet, lakás, gyermek, stb. ügyekben. A problémák, a segítség szükségessége a klubösszejövetelek során válnak nyilvánvalóvá, melyek döntőhányadához nem is kell intézményes segítség, maguk a klub tagjai egymás között képesek megoldani.

4. Megszervezni a szabad információáramlást, a könnyebb ügyintézés

Az alakulat humán szerveivel való szoros együttműködésben át kell gondolni, hogy milyen területeken tudunk hatékony segítséget nyújtani. A katonák gyakran kerülnek olyan helyzetbe, hogy saját ügyeiket kell intézni a honvédség különböző szerveinél, osztályainál. Kérelmeket kell felterjeszteni, igényléseket kell beadni, támogatásokat és segélyeket intézni, lakhatással, pénzügyekkel személyi kérdésekkel kapcsolatos ügyeket elintézni. Olyan lehetőséget kell teremteni, ahol valós információkat kaphatnak a családtagok az őket érintő személyügyi, pénzügyi kérdésekről, járandósá-

gokról, támogatásokról, programlehetőségekről, esetleges kedvezményekről. Fontos a családot is érintő ügyekben a távollévő helyett is intézkedhetnek. (A laktanyába nehezebb a családtagoknak bejutni). Ugyanakkor a „küldő alakulat” hivatalos kapcsolata is hatékonyabban kezelhető a missziós klubon keresztül.

5. Gyermekfelügyeletet biztosítani szakképzett emberrel kisgyermekeseknek

A missziós klub programjain meg lehetne oldani a gyermekfelügyeletet egy játszóházzal, ahol szakképzett ember foglalkozna a gyermekekkel, ezzel is tehermentesítve az érintett családtagokat.

6. A misszióval kapcsolatos ereklyék, tárgyi eszközök gyűjtése, a missziós hagyományok megteremtése.

Ez a program feltételezi a jó munkakapcsolatot az intézmények és az alakulatok között, növeli a két szervezet közötti bizalmat, segíti a problémák feltárását és hatékony orvoslásának lehetőségét. Nem ismeretlen a katonák hasonló megbecsülése, kiszolgálása a nyugati hadseregeknél, ahol az ilyen szolgáltatások népszerűek a katonák és családtagjaik körében.

Ma még nem általános, hogy egy-egy alakulat részéről fogalmazódna meg a missziós klub létrehozásának igénye. Az sem várható el, hogy külföldi szolgálton lévő vagy onnan visszatért katona, illetve családtagja szorgalmazza a klub létrehozását. Elsősorban a parancsnokok felelőssége, hogy a helyőrségi klubok adta lehetőséget kihasználva éljen minden olyan lehetőséggel, ami segíti azokat, akik honvédségünk egyik fontos feladatát tudatosan vállalják és becsülettel teljesítik.

Gárdos Éva és Gárdos Tibor

Legyen a megszólítás: bajtárs!

Köszönet illeti dr. Lovasi Gábor bajtársunkat, hogy a Hírlevél egyik legutóbbi számában igényesen, történelmileg hitelesen levezette és bemutatta a magyar katonák közötti kapcsolatot legpontosabban kifejező megszólítás – a bajtárs szó – 160 éves múltját. Az értelmező szótártól többet nem várhatunk, de az értelmezés és alkalmazás módjától, egyéni vagy csoportos használatrendjétől, aktualitásának hangsúlyozásától sok minden múlik.

A legszebb magyar szavak között a bajtárs mindenképpen előkelő helyen szerepel, katonaviselt embereknek, pedig egyenesen szívet, lelket melengető. A szóban benne van nehézségeink öntudatos vállalása, a bajba jutottakért, a mellettünk harcolókért vállalt áldozat lehetősége, az önfeláldozás, a haza iránti hűség, a küzdelem maga.

A társadalmi érintkezési szokások széles skálája mutatja az egymáshoz, a szakmához, a tevékenységhez, az ügy-

höz való viszony kifejezésmódját. Így jól értjük, hogy: az iskolában „osztálytársak” ülnek mellettünk, a tanári karban „kartársak” dolgoznak együtt, az esztergagépeket „szaktársak” vezérlik, a boldogító igen után „házastársak” élnek együtt, a sportpályákon „sporttársak” vagyunk, a társasházban „lakótársak” élnek békében, a kirándulásokra „útitársak” verődnek össze, a köznapokat „polgártársakként” éljük meg és még sorolhatnám.

Kifejező, szép szavak ezek az emberi együttélés egy-egy epizódjáról, rövidebb vagy tartósabb kapcsolatokról. A „bajtárs” megszólítás valamivel több és más. Kifejezi a katonaelet rejtelmait, örömeit, bánatait, az előljáró és beosztott kapcsolatát, az ember és ember egymásrautaltságát. Mi, akik a haza védelmét hivatásunknak tekintettük, életünk társának és a családnak támogatását élveztük meghatottan és büszkén vállaltuk és vállaljuk a „bajtárs” szó minden aspektusát.

Nagy kárnak tartom, hogy a rendszerváltozást követően az akkori honvédelmi vezetésnek az első dolgai között szerepelt a bajtárs megszólítás száműzése. Ezzel kapcsolatban jut eszembe egy ide illő valós történet. 1989 végén és 1990 elején a honvédelmi vezetés határozott, céltudatos, átgondolt lépésekre határozta el magát a „haderőreform” részeként. Így a hadsereg nemzeti jellegének erősítése érdekében egy sor intézkedést hozott. Ennek egyik eleme volt a „bajtárs!” megszólítás

visszaállítása. Ezzel is kifejezésre kívántuk juttatni az 1848-as honvédsereg és az 1944–45-ös demokratikus hadsereg dicső hagyományainak vállalását. Ezt a törekvést egy viszonylag körültekintő, akár demokratikusnak is nevezhető munka előzte meg. A tárcavezetése a döntést a Katonai Tanács kibővített ülésén hozta meg. A jelenlévő közel 30 vezető közül csupán egy fő szavazott az „úr!” megszólítás mellett, a döntő többség a „bajtárs!” mellett voksolt. Kissé értetlenül álltunk az egy fős különvélemény előtt. Öt hónap múlva csalódtunk és csodálkoztunk, hogy az egy fős kisebbség döntő fölényrel győzött, „úrrá” tette a bajtársat. Veszítettünk. Elveszett a múlt, a haladó katonai hagyomány egy fontos szelete. Ilyen ez a világ. Új rendszer, új megszólítás.

Jóleső érzéssel konstatáltuk, hogy a BEOSZ rendezvényein, a tagegyesületekben egyre többször halljuk és leírtan is olvassuk a „bajtárs!” megszólítást. Ez egy kicsit nosztalgia, egy kicsit hagyományőrzés, de mindenképpen nagyon jó dolog. Annál inkább is ajánlom a megszólítás még általánosabb elterjesztését, íratlan szabályként történő elfogadását, mert néha e tekintetben még valóban vannak bizonytalankodások. Nem egyszer az „Uraim! és Hölgyeim!” megszólítás a mértékadó. Nem mintha napjainkban ez természetellenes lenne. Sőt! Mégis úgy gondolom, hogy a szövetségben belül szépen hangzik a „bajtárs!” és „bajtársnő!” megszólítás. Ez után még lehet mondani, de ne fordítva.

Ma nincs realitása a bajtárs megszólítás hadseregben belüli visszaállításának, pedig az emberi kapcsolatok fejlesztése szempontjából ez a Magyar Honvédségnek sem tenne rosszat. Egészen emberi, természetes és a tradíciók továbbélését jelentené, ha a felelős, terheket viselő, küzdelmet és áldozatokat vállaló honvédek, tizedesek, hadnagyok, őrnagyok, tábornokok egyaránt „bajtárs”-ként szólíthatnák meg.

Ennél van egy viszonylag könnyebben megvalósítható ajánlásom, ami a szövetség vezetőin múlik. Legyen a „Hírlevél” neve „Bajtársi Hírlevél”. Adózzunk a haladó katonai hagyományoknak mi szépkorú „bajtársak” is.

Szombathelyi Ferenc

Új szakrendelő, új lehetőségek

A közbeszédben még egy ideig minden bizonnyal a honvédkórház nevet említik majd mindazok, akik felkerekedik a jelenleg még honvédségi fővárosi egészségügyi intézményt. Ám hivatalos neve július 1-jétől megváltozik. Állami Egészségügyi Központ néven az új épületegyüttesben új egészségügyi intézmény jön létre, és ez nem csupán névváltozást, hanem megújuló tartalmi tevékenységet is jelent.

A változás egyik lényeges eleme, hogy az eddigi honvédségi igényjogosultak – a hivatásos és a szerződéses katonák a nyugállományban lévő katonák, az önkéntes tartalékosok, a katonai tanintézetek hallgatói, a HM-ben és az MH-ban dolgozó köztisztviselők, közalkalmazottak és családtagjaik – változatlan szakrendelői és kórházi ellátása mellett jelentősen bővül az orvosi ellátásra jogosultak köre. Július 1-jétől a szolgáltatásokat igénybe veheti valamennyi rendvédelmi szerv – a rendőrség, a határőrség, a büntetés-végrehajtás, a közigazgatási őrezred, a vám- és pénzügyőrség, a tűzoltóság, a katasztrófavédelem és a polgári titkosszolgálatok – igényjogosultjai. Ugyancsak az egészségügyi központ látja majd el a Magyar Államvasutak igényjogosultjait, a XIII. és a IV. kerület teljes lakosságát; emellett részbeni ellátásban részesül több pesti és budai kerület rászoruló lakosa. Mindezeket túl, a kórházi részlegben kialakítják az észak-pesti sürgősségi betegellátást is.

A megújulás első – a nagyközönség számára is sokatmondó – állomása az új szakrendelő megnyitása volt. Alapvető minőségi változás tanúi lehetnek mindazok, akik felkeresik az új létesítményt Budapesten, a XIII. kerületben, a Pap Károly utcai és a Róbert Károly körúti saroknál. Már az épület látványa is azt sugallja, hogy itt huszonegyedik századi színvonalú egészségügyi ellátásban részesülnek az arra rászorulóknak.

Mindezt utólag már nyugodtan idézte fel dr. Mészáros Mihály orvos ezredes, belgyógyász, aki 1955 óta a rendelőintézet igazgató főorvosa, de nem titkolta, hogy feszült napokat élt át a költözés során.

A megújult szakrendelő-intézet és a

szakambulanciák feladatköre alapvetően nem változott. Biztosítják a honvédségi igényjogosult betegek, az egészségügyi központ ellátási körébe tartozó magyar állampolgárságú betegek, a biztosított külföldi állampolgárok ambuláns, szakorvosi, szükség esetén speciális szakorvosi ellátását – teszik mindezt július elsejétől is.

Dr. Szekeres Imre honvédelmi miniszter határozott álláspontja, hogy a honvédségi igényjogosultak köre nem változik. Egyébiránt a honvéd-egészségügyi ellátásra jogosultak ellátásának rendjéről a közeljövőben jelenik meg a honvédelmi miniszter rendelete.

Mivel a vizitdíj bevezetésére még február 15-én került sor, az új szakrendelőbe lépők elsőként ezzel találkoznak. A vizitdíjat a regisztratúrán kell befizetni, erre négy ablak áll rendelkezésre. Az intézményben jelenleg huszonegyféle szakrendelés működik, ez szinte a teljes orvosi szakmát megjeleníti.

A szakrendelő tágas lépcsőháza és a széles folyosók nem csupán esztétikai szempontok alapján épültek, tudtuk meg Mészáros Mihály orvos ezredestől. Szélsőséges esetben – például katasztrófavédelemben – a rendelőinté-

zetben az orvosok és a szakápolók képesek a nagy létszámban érkező, az átlagosnál nagyobb területű elhelyezést igénylő sérültek első ellátását gyorsan, szakszerűen elvégezni.

Még néhány adat. A rendelőintézet az elmúlt évben több mint százezer járó beteg ellátását végezte el, ez a szám várhatóan az idén is hasonlóan alakul. Készült a múlt évben egy reprezentatív felmérés az úgynevezett betegelégedettségéről. Korábbi évek adataival összehasonlítva kiderült, hogy a múlt évben a rendelőintézetet felkereső aktív korcsoport (21–60 év közöttiek) számaránya 10 százalékos csökkenést, míg a nyugállományú korcsoporté (61 év felettiek) 11 százalékos növekedést mutatott. A megkérdezettek közül legtöbben (38 százalék) havonta keresik fel a rendelőt, s a mi fontos, az orvosi ellátással a megkérdezettek 96 százaléka elégedett volt.

Az immár százhet éves honvédkórház, benne a rendelőintézet is, történelme során óriási szellemi értéket halmozott fel a gyógyító munkában. Ez az érték az Állami Egészségügyi Központ létrehozásával változatlanul alapja marad a színvonalas gyógyító munkának.

Katona M. István

Miniszteri tájékoztató

A megalakítandó Állami Egészségügyi Központ (ÁEK) új intézmény, nem honvédkórház nem belügyes, nem vasutas, és nem észak-pesti kórház lesz, de nagyon fontos feladatnak tartom, hogy megmaradjon az ellátásban érintettek – az aktív dolgozók, a nyugdíjasok, a családtagok – személyes kötődése. S mivel teljesen új intézményről van szó pályázatokat írtunk ki a vezetői posztokra. Szeretnénk elérni, hogy az új vezetői-szakmai kör a legjobb szakemberekből választhasson. Dr. Szekeres Imre, a majdani ÁEK működését felügyelő honvédelmi miniszter egyebek mellett a szakszervezeti lapok valamint a szakmai sajtó képviselőinek a Hadik Hotelben tartott sajtótájékoztatót.

Az új intézmény a Magyar Honvédség dr. Radó György Központi Honvédkórház, a Kecskeméti Repülőkórház, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Központi Kórház és Intézményei, a MÁV Kórház és Központi Rendelőintézet, valamint az Országos Gyógyintézet-i Központ feladatait veszi át. Az Állami Egészségügyi Központ része lesz a Magyar Honvédség Hévízi Mozgásszervi Rehabilitációs Intézete, a Balatonfüredi Kardiológiai Rehabilitációs Intézet és a Verőcei Betegotthon. A rehabilitációs kapacitás tovább bővül az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Hévízi Intézet és a Budai MÁV-kórház krónikus ágyaival.

Azt összevonást követően az aktív fekvőbeteg-ellátás Budapesten két helyre koncentrálódik: a Központi Honvédkórház Róbert Károly körüti új szárnyára, és a MÁV-kórház Podmaniczky utcai épületére.

Az Állami Egészségügyi Központot létrehozó kormányrendelet alapján az intézmény felügyeletét a honvédelmi miniszter látja el. A honvédelmi miniszter arra törekszik, hogy a fenti alapelvek maradéktalanul teljesüljenek.

Az ÁEK gyógyító és rehabilitációs lehetőségeit igénybe veheti a Honvédelmi Minisztérium és a Magyar Honvédség valamennyi hivatásos, szerződéses, aktív és nyugállományban lévő katonája, az önkéntes tartalékosok, a HM-ben és az MH-ban dolgozó köztisztviselők, közalkalmazottak és hozzátartozóik, valamint a katonai tanintézetek hallgatói.

Az új fővárosi telephelyeken, a Róbert Károly körúton és a Podmaniczky utcában a legjobb orvosok a legkorszerűbb eszközökkel gyógyítanak majd. A kórház új szárnyának átadásával Budapest és az ország egyik legkorszerűbb egészségügyi intézménye jön létre. A központ kapacitása lehetővé teszi, hogy az ÁEK Észak-Pest súlyponti kórházaként a budapesti egészségügyi rendszernek is meghatározó eleme legyen. Részben vagy egészben több kerület lakossága tartozik majd ide. A honvédség és az érintett rendvédelmi szervek, valamint a MÁV igényjogosultjai korszerű betegirányítás, és a számukra előnyt biztosító beléptető kapuk segítségével vehetik igénybe az Állami Egészségügyi Központ szolgáltatásait, így biztosítva a gyors és szakszerű ellátást.

A katonae-gészségügyi feladatok ellátását továbbra is a HM Honvéd Vezérkar alárendeltségébe tartozó Honvéd Egészségügyi Központ (HEK) végzi. Ők felelősek az állomány alkalmassági vizsgálataiért, a csapat-e-gészségügyi rendszer üzemeltetéséért és a NATO-felajánlások teljesítéséért. A HEK alárendeltségében dolgozó katonae-orvosok és egészségügyi szakdolgozók az Állami Egészségügyi Központban szerzik meg és fejlesztik ismereteiket, gyakorlatukat. Innen vezényelheti őket a HEK parancsnoka katonai feladatokra, misszióba, hogy hazatérve az ott szerzett speciális tudásukat már az itthoni civil lakosság ellátásának szolgálatába állítsák. Így ötvöződik az ÁEK-ben a civil és a katonai orvosi tudás, jobb minőségű ellátást biztosítva mindenkinek, aki ehhez az intézményhez fordul.

Az Állami Egészségügyi Központ létrejöttével egy korszerű, hatékonyan gazdálkodó intézmény születik, amely valamennyiünk érdekében lehetővé teszi a kapacitások jobb kihasználását, a munka optimális szervezését. Budapest legkorszerűbb kórházát július 1-jétől vehetik igénybe az érintett kerületek lakói és az érintett szervek igényjogosultjai. – hangsúlyozta dr. Szekeres Imre honvédelmi miniszter.

K. L.

Újabb kézfogás a honért

A BEOSZ elnöksége már több mint egy éve elhatározta, hogy miután a 108 tagegyesülete 63 önkormányzattal van kapcsolatban megrendezi a polgármesterek első országos konferenciáját.

Az igény tehát megvolt rá, de megrendezését bizonytalanság övezte. Kérdés volt, hogy fogadják elképzelésünket a meghívott polgármesterek, lesz-e érdeklődés, lesz e haszna – hétéig ez járt a szervezők fejében. Miután túl vagyunk a rendezvényen elmondhatjuk az elképzeléseink igazolódottak. A szervezők tudták, hogy polgármestereket megnyerni nem elsősorban a téma miatt nehéz, hanem olyan időpontot kell találni, amikor nincs testületi ülés, vagy másfontos rendezvény. Az azonban a konferencia kezdetekor megállapítható volt, hogy az a polgármester, aki fontosnak érezte a rendezvényt elfoglaltsága esetén is gondoskodott a helyettesítéséről. Számos alpolgármester, civil kapcsolatokkal foglalkozó hivatali szakember jött el, mert a BEOSZ-hoz tartozó egyesületek munkáját nagyra becsülte városa, s tevékenységükre számítanak a jövőben is. Felemelő érzés volt, amikor a városok által adományozott egyesületi zászlók (jelenleg 29-el rendelkezik a szö-

vetség) közül 22 beérkezett a terembe. Az elsőként felszólaló Sipo Géza nyugállományú ezredes a BEOSZ elnöke tájékoztatta a résztvevőket a szövetség munkájáról, a konferencia céljáról. Elmondta azt is, hogy a múlt évben, a Dél-Alföld régióban, Csongrádon megrendezett Polgármesterek találkozója adta az ötletet, hogy országos szinten is szükséges ennek megrendezése. A jó tapasztalatok átadásának meg kell találni a fórumát. Itt mondott köszönetet Bedő Tamásnak, Csongrád város polgármesterének, országgyűlési képviselőnek, hogy helyt adott az indító rendezvénynek. A BEOSZ elnöke szólt az önkormányzatok szerepéről a civilszféra támogatásában, a kölcsönös előnyökön alapuló együttműködésről. Beszélt a mit adunk, mit kérünk, mi a közös hasznunk kérdéseiről. Köszönetet mondott az egyesületeinket befogadó, a nekik zászlót adományozó önkormányzatoknak, kiemelve, hogy a honvédelmi tárca után ők a legfontosabb partnerei a szövetség egyesületeinek.

Sipo Géza hangsúlyozta: „A BEOSZ abban érdekelt, hogy a szövetséghez

tartozó tagegyesületek sikeres településeken működjenek. Nekünk kapcsolati tőkét jelentenek – a honvédelmi tárca mellett – az önkormányzatok, amelyek döntő módon befolyásolják a tagegyesület helyi társadalomba való beágyazottságának mértékét és ezzel befolyásolják a szervezetek működési feltételeit is.

Mi hisszük, hogy együttműködésre érdemes önálló tagegyesületek országos szövetsége vagyunk: minden törvényi előírásnak megfelelünk, működési rendünk európai módon demokratikus, pénzügyeink átláthatóak, gazdálkodásunk tevékenység-centrikus, projektorientáltak vagyunk, fő erőnk a szervezettség, az önkéntesség és a szolidaritás. A BEOSZ tagegyesületeinek tevékenysége, létszáma, összetétele önmagában is tekinthető egyfajta erőforrásnak.

Az egyértelműbb egymásra találást – úgy ítéltük meg – célszerű minden eszközzel, lehetőséggel segítenünk, hiszen a nagyobb társadalmi szövetsége a helyi közösségek (szervezetek, intézmények, személyek) kapcsolatára épül. A közösségek életben tartásához, kiépüléséhez kapcsolódó egyének hálózata szükséges. Mi azt mondjuk a szövetséghez tartozó tagegyesületeknek, hogy ne csak jó szót mondjanak településeikről, hanem tegyenek is valami figyelemre méltót értük.

A helyi önkormányzati vezetőkkel, a helyi testülettel való együttműködésnek sikertörténetei vannak. Ezekről hallottunk ma példákat, s nem volt felesleges ezekről beszélnünk. A tagegyesületek hisznek az együttműködésben, annak fejlesztésében. Hisznek benne, mert sajátjuknak érzik az önkormányzati szándékokat.

Kérjük a helyi önkormányzati vezetőket karolják fel a szövetség tagegyesületeit, mert szerepük a települések fejlesztési feladataiban meghatározó lehet, mert ők az önkormányzatokkal való együttműködést nem kizárólag a pénzügyi kapcsolatokra építik, hanem a szakmaira, és mert viszonylag kis

ráfördítással lehet őket még jobb helyzetbe hozni.

Mi a kapcsolatok dinamikus cserefolyamatát ajánljuk melynek hordozója a BEOSZ elnöksége és a 208 taggyesület civil kommunikációja.”

A szövetség elnökének előadását követően a rendezvény egyik meghívottja Iváncsik Imre államtitkár nevében felszólaló Palásti Ferenc dandártábornok kiemelte a Szövetség szerepét a honvédelmi érdekegyeztetésben, az országos és tárcaszintű időügyi feladatok kezelésében és a honvédelmi hagyományok ápolásában. Jó szívvel ajánlotta a szövetséget és egyesületeit a jelenlévő önkormányzatok képviselőinek figyelmébe. Kérte, ne csak támogassák őket, hanem vegyék igénybe tapasztalataikat, szolgáltatásaikat, legyenek összekötő kapcsolatok a tárca és a helyi önkormányzatok között. Megköszönte mind azt a

támogatást, mely olyan egyesületek részére adtak, ahol már nincsenek katonai szervezetek. Hangsúlyozta, hogy a szövetség továbbra is kiemelt partnere a tárcának. A minisztérium képviselőjének felszólalását követően dr. Györgypál Elemér, az Önkormányzati és Területfejlesztési Minisztérium szaktanácsadója szólt a résztvevőkhöz, ismertette a kormány civil politikáját, az önkormányzatok szerepét és a jövőbeni lehetőségeket. No és az elvárásokat is.

A jó hangulatú beszélgetéssel, ismerkedéssel tarkított szünetet követően Hild Imre, az OTP Életjáradék Zrt. Vezérigazgatója ismertette az új, 65 év feletti korosztályt támogató programjukat, majd ezt követően Szalai Gábor nyugállományú őrnagy, a székesfehérvári egyesület elnöke olvasta fel Warvasovszky Tihamér, Székesfehérvár polgármestere, országgyűlési képviselő levelét.

„Tisztelt Konferencia!

„2001 januárjában a Fehérvári Önkormányzat címeres városi zászlót adományozott a Székesfehérvári Honvéd Nyugállományúak Klubjának, melyet a közgyűlésen adtam át a klub elnökének e szavakkal:

>A zászló a becsület, a dicsőség, a közösség és bajtársiság, a történelmi hagyományokban mélyen gyökerező jelképe. Szimbolikus, mely a múlt előtt tisztelegve kifejezi az összetartozás érzését. E városi zászló, jelképesen a város civil társadalma és a Honvédség nyugállományú klub közötti szoros kapcsolatot fejezi ki. Az emlékHzászlót a katonai és polgári hagyományok megőrzésében, fenntartásában és ápolásában, a város társadalmi életében végzett eredményes munkájáért adományozom a Honvéd Klubnak.<

A zászló különös szerepet játszik a katonák életében, hisz erre esküdtek mikor bevonultak katonának, őseink a zászló megvédéséért áldozták életüket. A nyugállományú katonákban még azok az emlékek, érzések élnek a zászló iránt, mely végigkísérte a katonai életüket. Büszke vagyok, hogy a városi zászlót én adhattam át a klubnak és örülök, hogy ez országos mozgalommá vált és ma már sok nyugdíjas klub munkáját ismerték el az önkormányzatok zászlóval.”

A konferencia további hozzászólói között Sárközi József nyugállományú ezredes, tatai elnök beszámolt az egyesület munkájáról, a városi önkormányzattal való együttműködésről, az ez évi

várható rendezvényekről, melyek között országos jelentőségű megrendezésére is vállalkoztak. Az egyesületi elnökök hozzászólását Nagy Lászlónak, Nyíregyháza alpolgármesterének felszólalása tette teljessé, amely példaértékkel szolgált mind a polgármesterek, mind az egyesületek felé. Kiemelte a város érdekében aktívan tevékenykedő BEOSZ tagok közül Tóth Sándor, Becző Pál és Szmolnik Károly nyugállományú katonának a nevét, akik munkájukkal elismerést vívtak ki Nyíregyháza lakossága körében. Fontosnak tartotta az ilyen rendezvények megtartását, melynek tapasztalatai tovább segíthetik az önkormányzatok és a civil társadalom közötti kapcsolat erősítését. A rendezvény záró szavai előtt Sipos Géza nyugállományú ezredes hat polgármester részére adott át könyvcsomagot, munkájuk elismeréseként.

A BEOSZ elnöke záró szavaiban összefoglalta a nap tanulságait, megtette a konferencia értékelését. Megköszönte mindazon önkormányzati vezetőknél a részvételt, akik fontosnak érezték a párbeszédet, szükségét látták városuk érdekében a közös cselekvést.

- Mi is lokálpatrióták vagyunk, szeretjük városainkat, érdekeltek vagyunk fejlődésében. Nem csak kérünk, hanem mi is várjuk az Önök kérését. Támogatunk és támogatassanak, számítsanak ránk és mi is számítunk Önökre – fejezte e beszédét a Szövetség elnöke.

Erdős László nyugállományú ezredes, önkormányzati képviselő

Hírek, tudósítások, közlemények

A BEOSZ-ba újonnan belépő tageszervezetek köszöntése

A BEOSZ megalapításának 17. évfordulóján a BEOSZ választmánya egyhangúlag jóváhagyta az alábbi tageszervezetek felvételi kérelmét.

Csongrád Megyei Rendőrség Nyugdíjas Klubja (110 fő), Orosházi Határőr Kerület Nyugállományú Egyesülete (180 fő), Szentendrei Honvéd Kulturális Egyesület (74 fő), Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Nyugdíjas Rendőrök Egyesülete (58 fő), Klapka György Sporthorgász Egyesület, Tata (sok katonával 94 fő).

Az öt új egyesülettel, 500 fővel a BEOSZ jelenleg közel 110 szervezetet, 12 ezer tagot tudhat soraiban.

Köszöntünk benneteket újonnan belépők és kérjük, hogy szolgáljátok a honvédelem ügyét, képviseljétek a nyugdíjasokat a saját városaitokban, gondoskodjatok idős nyugdíjas társainkról, segítsétek a rászorulókat, a szociális gondoskodást igénylőket és töltsétek együtt napjaitokat a rendezvényeiken.

A BEOSZ segíti a munkátokat! Ne feledjétek, hogy ebben a nagyobb közösségben fontos elv az egymás segítése, a szolidaritás.

BEOSZ Elnöksége

Régiós borverseny

A Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége Észak-alföldi régiója, a miskolci Helyőrségi Nyugdíjas Klub sikeres borversenyt (vörös- és fehérbor kategóriában) szervezett a napokban. A borverseny fővédnöke Tóth Sándor nyugállományú ezredes, a régió vezetője volt. Nyíregyházáról a Fegyveres Erők és Rendvédelmi Szervek Nyugállományúak Klubjából és a Szabolcsi Honvéd Műszaki Hagyományörző Bajtársi Egyesülettől 8 fő 11 fajta borral, valamint a házigazdák részéről 5 fő 9 fajta borral képviselte magát. A zsü-

ri elnöke Deák Imre a „Szent-Márton Borrend Lovagja” volt. Az elnök elismeréssel szólt a borok várakozáson felüli minőségéről, az elért eredményekről valamint a rendezvény megszervezését, lebonyolítását segítő házigazda klubtagok munkájáról. A kategória legjobbjai voltak Nyíregyházáról Kardos László, Becző Pál, Tamás József, Péntes József. Az érmes versenyzős díszes oklevél elismerésben részesültek. A versenyen résztvevői, a vendégek és a jelenlévő klubtagság zenés, jó hangulatú borozgatásával ért véget.

Orosz Lajos alezredes, klubtitkár

Mire jó a Katonai Nyugdíjas Igazolvány?

Néhány éve új típusú, korszerű, a biztonsági követelményeknek is megfelelő plastikkártyás igazolvány került rendszeresítésre a nyugállományú katonák részére. Az aktív szolgálatból kivált katona ezzel tudja igazolni katonai minőségét, rendfokozatát. A nyugállományú katona más feltételek mellett (beutaló) ezzel veheti igénybe a katonai egészségügyi szolgáltatásokat, látogathatja a honvédségi kulturális és sportintézményeket, igazolhatja jogosultságát az üdülők hétvégén történő igénybevétele-nél.

A magyar-angol nyelvű igazolvány külföldi utazás során igényjogosultságot biztosíthat más országok tiszti klubjai kedvezményes szolgáltatásainak igénybevétele-re.

Az igazolvány a megyeszékhelyeken működő Toborzó és Érdekvédelmi Központokban, Irodákban igényelhető egy három hónapnál nem régebbi fekete-fehér egyen vagy civil ruhás fénykép benyújtásával.

*Galló István
nyugállományú ezredes*

Keresse a BEOSZ honlapját!

A szövetség életéről, az egyesületek programjairól, az érdeklődőket aktuális kérdéseiről friss információkat kaphat a BEOSZ honlapjáról. Itt olvashatja a Hírlevél időszerűbb írásait is. A honlap elérhető a www.beosz.hu címen az interneten.

Fókuszban az idős obsitosok

A felhívások eredetileg a BEOSZ-ban lévő 90 éves, idős bajtársaink felkarolásáról szólnak, azonban menet közben úgy döntöttünk, hogy a mozgalmat kiterjesztjük az összes nyugállományú katonára, aki 2007-ben betöltik a 90. életét.

Ennek megfelelően a továbbiakban a BEOSZ kezdeményezését segíti a MH Személyzeti Főosztály és a MH Szociálpolitikai Közalapítvány is.

A MH személyzeti Főosztálytól és a BEOSZ régióvezetőitől kapott adatok alapján megállapítható, hogy jelenleg 65 fő 90 éves nyugállományú katona van. Ebből – 2007-ben tölti be a 90. élet 13 fő.

A 90 évesek között a legidősebb Kenéz Endre nyugállományú alezredes, aki 98 éves, őt követi Nagy Kálmán, aki ugyancsak 98 éves, majd dr. Balás Gyula nyugállományú alezredes, aki 96 életét ért meg.

Úgy döntöttünk, hogy minden 90 éves bajtársunkat egy díszes emléklappal és egy ajándékkosárral vagy ennek megfelelő pénzüsszeggel köszöntjük.

A családlátogatásokon, amelyeket a tagegyesületeink aktivistái több esetben a kiegészítő parancsnokságok érdekvédelmi tisztjeivel együtt végeztek, néhány helyen azt tapasztalták, hogy az idős bajtársunk igen rossz anyagi helyzetben van. Számukra segélyezést kezdeményezünk.

A 90 éves bajtársink ünnepélyes köszöntése és az emléklap átadása 2007. június 15-én, a „Nyugállományú katonák és honvédségi nyugdíjasok VII. országos fórumán” illetve a lakásokon történik.

*Fekete József nyugállományú ezredes
BEOSZ szociális ügyvivő*

Ezüstcsillagosok találkozója!

A Békéscsabai Fegyverzeti Technikus Tiszt-helyettes Iskola 1973–76. között oktatott jó képességű szakembereket, tiszthelyetteseket a honvédség számára. Azóta több mint 30 év telt el és most április 13–15-én Nacsa Ferenc nyugállományú zászlós a Tapolcai Nyugállományúak Klub elnöke találkozóra hívta a régi bajtársakat Békéscsabára, ahol egykor ő is tanult.

Nagy munkát igényelt a régi növendékek felkutatása, de megértte, hisz 40 fő vett részt a találkozón.

Meghatározás volt 30 év után újra találkozni a

volt társakkal, akik ma az ország különböző helyein élnek, dolgoznak vagy már nyugállományban vannak. A felavatottak mintegy 40 százaléka maradt a honvédség kötelékében – többen már tiszti rendfokozattal nyugállományban vannak, a többség a civil életben találta meg számításait és néhányan külföldön is dolgoznak, 14 fő pedig elhunyt.

Régi emlékek felidézése mellett, jó hangulatú találkozó volt, melynek folytatása lesz.

N. F.

Jegyzet

Együtt a nyugállományú katonákért

A körülmények úgy hozták, hogy a társadalom más rétegeihez hasonlóan a nyugállományú katonák egyesületei más-más szövetségbe tömörültek. Hosszabb erőfeszítések, közös akarat után sem sikerült áttörést elérni a különböző szervezetek érdemi összefogásában.

Azt gondolom itt az ideje komolyan gondolkodni azon, hogy miként lehet ezen a helyzeten változtatni. Jó szívvel senki részéről sem vállalható az a tagoltság, amely azok érdekérvényesítését rontja, akikért a nyugállományú katonák közösségei létrejöttek.

A nyugállományú szervezetek saját tagságukon túlmutató felelősséget viselnek, hiszen a sokszor egész szervezetek vagy egyének sokaságainak párhuzamos tagsága mellett is a szövetségek csak a nyugállományú katonák kisebb részét fogják össze. Hatékonyan csak a szervezett erők együttes fellépése vezethet az eredményes érdekképviselethez.

Az érdekeket saját tagságukon túlmutatóan a nyugállományú katonák közegei, az érintettek jeleníthetik meg hitelesen. A szövetségek tagjai, szervezetségüknek fogva a megyeszékhelyeken működő Toborzó és Érdekvédelmi Központok illetve Irodák beosztottjaival – az Együttműködési

Megállapodásokban foglaltaknak megfelelően – képesek lehetnek azokhoz is eljutni, élethelyzetüket megismerni, akik egyik szervezet munkájába sem kapcsolódtak be.

A szervezetek közötti tartalmi összekötő kapocs az érdekképviselet lehet. Az egymástól elkülönülő szervezetek ezt hatékonyan megjeleníteni nem képesek. Ezért a szövetségek vezetőit, elnökségeit arra biztatom, először ezen a kézenfekvő területen fogjanak össze, valósítsák meg együtt az általuk képviselt tagok és a nyugállományú katonák teljes körének jobb érdekérvényesítését.

Az összefogásra, a szűk szervezeti érdekeken felülemelkedve jelenleg mindennél jobban ösztönözhet a körülöttnünk folyamatosan változó világ. Csak ilyen módon biztosítható, hogy a racionális közgazdasági érdekek, az aktív állomány mellett például a szociális, egészségügyi átalakításban, az objektumok sorsának átgondolásában, de minden bennünket érintő kérdésben ott legyen a nyugállományú katonák véleménye. Hallassák ők is a hangjukat.

Pintér Ferenc nyugállományú ezredes

Hírek, tudósítások, közlemények

Az „Ezüst Lant” kórus krónikája

A budapesti Teleki Blanka Gimnáziumban az 1960–70-es években volt egy nagyszerű pedagógus, ének-zene tanár: Szécsényi Olivér, aki jóhangú tanítványait, csodálatos eredményeket elérő kórossá szervezte. Nem is egy, három különböző szervezetű kórus létezett a keze alatt egy időben.

A budapesti Teleki Blanka Gimnázium leány és vegyes kórusa, a Budapesti Közlekedési Vállalat ifjúsági Kórusa és a szentendrei Kossuth Lajos Katonai Főiskola fiaiból, és a budapesti Teleki Blanka Gimnázium leányaiból szervezett vegyes kórus.

Ezek a dalárdák a Magyar Rádió Éneklő Ifjúság Nagydíját háromszor, a Magyar rádió Kóruspódium Nívó-díját kétszer, a legmagasabb kórusminősítéseket többször is elnyerték!

Sajnos ezek a jó kis csapatok 1978-ban megszűntek, de 2002. november 16-án a budapesti Teleki Blanka Gimnáziumban újra összejöttek. Összesen 94 régi kórustag jött el, hogy a régi nagy csapat találkozásán ott legyen! A találkozón felmerült az igény arra, hogy ismét énekeljünk együtt. Régi iskolánk helyet adott nekünk, mi pedig havonta egy-

szer azóta is ott találkozunk azért, hogy néhány boldog, dalos órát teremtsünk magunknak. Természetesen karnagyunk továbbra is: Szécsényi Olivér, aki nélkül a kórus mit sem ér!

Sokáig nem volt nevünk, ám 2005 tavaszán Erdélybe indultunk énekelni, és ekkorra már illett volna nevet választani. Az ezüstös halántékok birtokosai javasolták megnevezésünk első felét, zeneszeretettünket pedig talán a legjobban a lant szimbolizálja. Így lettünk mi az: Ezüst Lant kórus.

Mivel a kórus énekesei közül többen tagjai a Zrínyi Bajtársi Egyesületnek illetve valamilyen formában kötődnek a honvédséghez, felvetődött, hogy a kórus csatlakozzon az egyesülethez. A kedvező válasz után a kórus tagjai, mint pártoló tagok beléptek az egyesületbe és megalakították az egyesület kórus tagozatát. Rendszeresen fellépünk az egyesület rendezvényein, megörvendeztetve bajtársainkat a kórusmuzsika szépségével.

Szerepléseink eddig nem zajlottak nagy színpadokon, csupán gimnáziumunk jubileumi érettségi találkozóin, ballagásain. Bánffyhungyadon 2005. március 15-én voltunk. Bicske város alapításának 750. évfordulóján szerepeltünk és rendszeresen bemutatkozunk az Alexandra könyvesházban könyvbemutatókon. Most a BEOSZ által meghirdetett kórusversenyre készülünk.

Szabó József

Levél az egészségügyi szolgáltatás igénybevételéről

Tisztelt Sipos Géza Úr!

Az utóbbi időben több jelzés érkezett ügynökségünk részére, hogy a honvédség állományába tartozó személyek a háziorvosi kezelés során olyan információkat kaptak a háziorvostól, hogy a biztosítási jogviszonyuk nincs rendezve, ezért 2008. január hó 1-jétől az ingyenes egészségügyi ellátásuk igénybevételére nem lesznek jogosultak. A személyi állomány megnyugtatója érdekében az alábbiakról tájékoztattam a katonai szervezeteket.

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény 16. §-a alapján egészségügyi szolgáltatás igénybevételére jogosultak – többek között – a biztosítottak. A hivatkozott törvény 5. § (1) bekezdésének a) pontja alapján pedig biztosítottnak minősül a közalkalmazotti, közszolgálati jogviszonyban álló személy, a Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses állományú tagja, és a tényleges katonai szolgálatot teljesítő önkéntes tartalékos katona.

Tekintettel az előzőekre, illetve arra, hogy a honvédség – eleget téve törvényi kötelezettségének – a biztosított körtől jelenleg is, és a jövőben is levonja és átutalja, illetve utánuk megfizeti az összes járulékot, a Magyar Honvédség állományába tartozó személyek 2008. január hó 1. után is jogosultak lesznek az egészségügyi szolgáltatások igénybevételére.

A jelenlegi problémák a Magyar Honvédség, az Országos Egészségbiztosítási Pénztár (OEP) és a háziorvosok által használt adatbázisok különbözőségéből adódnak. Az egyes adatbázisok összehangolása érdekében a szükséges intézkedéseket megtettük.

Kérem Elnök urat tájékoztatásom szíves tudomásulvételére.

Sulyok János ezredes vezérigazgató
HM, Közgazdasági és Pénzügyi Ügynökség

Veteránrepülők a paprika múzeumban

A szolnoki „Kablay Lajos” Veteránrepülő Bajtársi Egyesület áprilisban csoportos kirándulást szervezett Kalocsára, ahol megtekintettük a város nevezetességeit. Jártunk az Érseki Könyvtárban és Kincstárban, a Paprika Múzeumban valamint a híres kalocsai hímezés otthonában. Ismerkedtünk a műemlékeiről és népművészetéről híres kisvárossal. Szép emlékekkel távoztunk a városból. A nap programjának előkészítésében, végrehajtásában nagy segítséget kaptunk a Kalocsai Légyvédelmi Katonák Hagyományörző Körének elnökétől dr. Kovács György nyugállományú mérnök ezredestől és Orosz Ferenc nyugállományú őrnagytól.

Bajtársi segítségüket a résztvevők nevében köszönöm.

Győri Károly nyá. alezredes

Hadipark Nagyatádon

2002. szeptember 17-én nyitották meg a Nagyatádi Hadiparkot, melyet a 69. Harckocsi Ezred Baráti Köre az ezred történetének megörökítésére és Nagyatád katona hagyományainak megőrzésére hozott létre.

A hadiparkban kiállított eszközök és tárgyak nagy részét a Baráti Kör tagjai és az ezredben egykor szolgálatot teljesítő katonák ajánlották fel a múzeum részére.

A haditechnikai eszközök szállítási és hatástalanítási nehézségek ellenére folyamatosan érkeztek és érkeznek a hadiparkba.

2002 szeptemberében a Hadtörténelmi Múzeum parancsnokának Holló József nyugállományú altábornagy úrnak az engedélyével a Keceli Pintér Művektől érkeztek meg az első haditechnikai eszközök. Egy lokátor szállító zártfelépítményű pótkocsi tartozékaival, egy GAZ-66 terepjáró tehergépkocsi, egy ZiL-131 M-7 akkumulátortöltő és javító gépkocsi felszerelésével és egy UAZ 452 K-1 M III híradóközpont gépkocsi felszerelésével együtt.

A hadipark legnagyobb érdeklődést kiváltó haditechnikai eszközei a T-34/85 típusú harckocsi Lentiből, a T-55/A közepes harckocsi pedig Kalocsáról érkeztek. 2006-ban egy MiG-21 BIS típusú vadászgéppel bővült a hadipark kiállítási anyaga.

A park és múzeum ingyen megtekinthető. Nyitva: Vasárnap 10–12 óráig. Címe: 7500 Nagyatád, Széchenyi tér.

Igény esetén csoportokban előzetes időpont egyeztetés alapján (Toma József 7500, Nagyatád, Aradi u. 9 II/3., 06(82)351-962) más időpontban is látogatható.

Az egyesület képviselője: Hortobágyi Ferenc nyugállományú őrnagy (www.hadipark.extra.hu)

Várpalotai újdonság

A várpalotai Gábor Áron Honvéd Nyugállományúak Klubja a város elismert szervezete, nagy tekintélynek, megbecsülésnek örvend, melyet bizonyít az önkormányzattól kapott városi zászló.

Nemrégiben megalakult a Városi Civil Fórum, melyet az önkormányzat támogat és klubunk is tagja e szervezetnek. Javaslatomra e szervezetben létrehoztuk a hagyományápoló-őrző szekciót a következő szervezetekkel:

– Gábor Áron Honvéd Nyugállományú Klub, Honvédség és Társadalmi Baráti Kör, Bányász Hagyományápoló Egyesület, Bányász Nyugdíjas Klub és a Várpalotai Építő-Védő Egylet.

Terveink között szerepel továbbra is az „aknavető” emlékmű közös koszorúzása, az iskolákban a honvédelmi nevelő munka folytatása, valamint a tűzér-bányász napi megemlékezések és a sportversenyek rendezése is.

Dobszai József nyugállományú alezredes klubelnök

Csókakői kirándulás

A Várpalotai Nyugállományúak Klubja a Bányász Klubbal közösen autóbuszos kirándulást szervezett a csókakői várhoz. A polgármester ismertette a falu történetét és fontos szerepét, a bortermelésben és a turizmusban. A vár megtekintése után Sőrédi Pál a „várbarátok lovagja” ismertette a vár történetét, múltját, ezt követően az idősek otthonába látogatott a csoport, ahol az egy éve elkészült százfős otthon napi életét ismerhettük meg. Majd a Csókakő-Sőrédi borúton haladva gyönyörködhettünk a Vértes csodás tájaiban, és ízleltük meg egy-egy hangulatos pincében a „móri-ezerjót”.

A Békefenntartó Bajtársi Közhasznú Egyesületének felhívása

Békefenntartó Bajtársi Közhasznú Egyesülete tisztelettel felhívja a Magyar Honvédség alakulatainak vezetőit – különös tekintettel a missziós alakulatok parancsnokaira – és

a katonákat, valamint a rendvédelmi szervek hivatásos és nyugállományú tagjait, hogy – a mennyiben a fent megfogalmazott célokkal egyetértenek, azokkal azonosulni tudnak, és megvalósításuk érdekében aktívan dolgozni szeretnének – a lakóhelyük szerinti, vagy az ahhoz legközelebb lévő katonai alakulatnál, a rendvédelmi szerveknél, segítség létrehozni a Békefenntartók Baráti Köreit.

A megalakulás előtt, vagy utána vegyék fel a kapcsolatot az egyesülettel. Igény esetén segítséget nyújtunk a célok jobb megismeréséhez, a működésük megszervezéséhez, programok előkészítéséhez. A megalapítás, önszerveződés során támaszkodhatnak a helyőrségekben működő BEOSZ tagegyesületekre is.

Békefenntartók Baráti Körei természetesen maguk is kimunkálhatják majd azokat a módszereket, amelyekkel segíteni tudják a felkészülteket, a misszióban lévőket és az abból visszatérteket.

Békefenntartó Bajtársi Közhasznú Egyesülete elnöksége nevében:

Lajti Endre nyugállományú ezredes elnök

Klubelnökök fóruma Fehérváron

Dunántúli klubelnökök III. Fórumát rendezték meg Székesfehérváron, amelyen részt vettek a Közép-Nyugat-Dél-Dunántúli régiók vezetői és a honvéd bajtársi klubok elnökei.

A fórum jelentőségét emelte, hogy a Nyugat-magyarországi hadkiegészítő parancsnok és az érdekvédelmi főtiszt találkozott a klubelnökkel a közös program és a jobb együttműködés megbeszélése érdekében.

A fórumon Jobbágy Antal nyugállományú ezredes köszöntötte a megjelenteket és elismeréssel szólt a klubok munkájáról, a régiószintű rendezvé-

nyekről. A tatai hősök ünnepéről, a fehérvári pákozdi koszorúzásról, a pápai családi napról, a várpalotai tűzér-bá-nyász napról, szellemi vetélkedőkről, sportversenyekről, melyek ez évben is régiószinten kerülten megrendezésre.

Kovács Sándor ezredes a Nyugat-magyarországi hadkiegészítő parancsnokság parancsnoka ismertette a parancsnokság új szervezetét és feladatait. Jelenleg a parancsnoksághoz a nyugállományú klub és több mint 7500 nyugállományú katona tartozik. Az új szervezés szerint 79 fő látja el az előírt feladatokat, köztük a nyugállományúak

nyilvántartását, ügyeiknek intézését és érdekvédelmét. A létszámcsoökkentés és az átszervezés nagy feladatot rótt a kiegészítő parancsnokságra, de ezen idő alatt is az érdekvédelmi munka folyamatos volt.

Vargáné Gyarmati Antónia őrnagy érdekvédelmi főtiszt ismertette a nyugállományúakra vonatkozó intézkedéseket és azok végrehajtását. Az elmúlt években 297 fő kapott segélyt, rendfokozatban 44 fő előlépett, kitüntetésben 124 fő részesült és pénzjutalmat 28 fő kapott, kegyeleti feladatot 216 esetben végeztek.

Az érdekvédelmi feladatok, kérelmek intézése elsősorban megyei szinten történik, ezért fontos a közvetlen kapcsolat felvétele a megyei érdekvédelmi tisztekkel. Továbbra is az igazolvány kiadása, a segélyezés, az elismerések, üdülések, valamint a kegyeleti feladatok a megyei toborzó és érdekvédelmi irodához tartoznak.

Fenyvesi Péter nyugállományú ezredes, a BEOSZ alelnöke tájékoztatást adott a BEOSZ feladatairól az elvégzett munkáról és hangsúlyozta, hogy a BEOSZ elnöksége továbbra is fontos feladatának tekinti, hogy a nyugállományú katonák járandóságai ne rövidüljenek, s ezért kemény harcot folytatnak.

*Jobbágy Antal
nyugállományú ezredes
régióvezető*

Kovács István vezérezredesre emlékeztünk

A Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége, illetve a Magyar Ellenállók és Antifasiszták Szövetsége (MEASZ) a 301-es parcellában lévő síremléknél katonai tiszteletadással emlékezett meg

a 90 éve született Kovács Istvánról. A néhai nyugállományú vezérezredesnek, az 1956-os forradalom vezérkari főnökének tiszteletére rendezett eseményen részt vett Palásti Ferenc dandártábor-

nok, a HM személyzeti Főosztályának vezetője is. Szekeres István nyugállományú dandártábornok, a MEASZ titkára beszédében hangsúlyozta, hogy Kovács Istvánt – aki 1956 októberében, 39 éves korában lett vezérkari főnök – „a népi demokratikus államrend megdöntésére irányuló mozgalom vezetésének büntette” miatt hat év börtönre ítélték, amelyből négy évet le is töltött Márianosztrán. Kovács István szabadulása után az Országos Fordítóiroda munkatársaként dolgozott. 2000 áprilisában bekövetkezett haláláig puritán módon élt. 1990-ben rehabilitálták és altábornaggyá, majd 1997 tavaszán vezérezredessé léptették elő. Emberi, katonai példája olyan érték, amely megbecsülést, tiszteletet érdemel.

K. L.

Az OTP Életjáradék program újdonságai

Az OTP Életjáradék program egyre népszerűbb a BEOSZ tagszervezeteinél, hiszen sokan felismerték, hogy számos 65 év feletti bajtársnak nyújthat megélhetési segítséget. A program újdonságairól, illetve a BEOSZ közreműködésével a közelmúltban megrendezett Polgármesterek I. konferenciájáról Hild Imrét az OTP Életjáradék Zrt. vezérigazgatóját kérdeztük.

– Előző számunkban már szó volt az OTP Életjáradék programról, s úgy tudjuk, hogy azóta új elemekkel bővült ez a konstrukció. Melyek ezek az újdonságok?

– Örömmre szolgál, hogy két újdonságról is beszámolhatok. Az első lényeges változás, hogy ügyfeleink az ingatlanuk értékének már nem csak a 0, 5, 10, 15 vagy 20 százalékát, hanem akár 33 százalékát is megkaphatják egy összegben a szerződéskötést követően. Az egyösszegű előleg mellett élethosszig tartó járadékot folyósítunk havi rendszerességgel, mely inflációkövető, tehát minden évben emelkedik. Továbbá az OTP Életjáradék Zrt. átvállalja az ingatlanbiztosítás és az állagmegóvó karbantartási munkák kifizetését, valamint lakás esetén a teljes közös költséget, családi ház esetén az építményadó és az ingatlanadó megfizetését. Tehát a szerződéskötést köve-

tően az ügyfelek továbbra is háborítatlanul élhetnek otthonukban, s ráadásul az OTP Életjáradék Zrt. fizet minden, az ingatan tulajdonjogával kapcsolatos költséget, így ügyfeleink havi jövedelme nő, s ezáltal életminősége is javul. Másik újdonságunk a jelzáloghitel kiváltó járadék szintén életminőség javító megoldás lehet a 65 év felettieknek.

– Ezek szerint már nemcsak olyan nyugállományú katonák, illetve katonazvegyek fordulhatnak Önökhöz, akik tehermentes ingatlanuk rendelkeznek, hanem olyanok is, akiknek jelzálog terheli az ingatlanát?

– Így van. Tapasztalatunk az, hogy igen sok esetben előfordul, hogy 30–40–50 százalékos mértékben jelzáloghitel is terheli az ingatlanokat. Ilyen eseteken eddig nem tudtunk szerződni az ügyféllel, de az új konstrukciónk szerint akár 50 százalékos jelzáloghitellel is tudjuk fogadni a jelentkezést. Ezután mi átvállaljuk ezt a jelzáloghitelt, ugyanolyan futamidővel, mint az eredeti hitel volt, vagyis a törlesztő részleteket az OTP Életjáradék Zrt. fizeti. Amikor a jelzáloghitel visszafizetésre kerül, onnantól kezdve már az életjáradékot is fizetjük az ügyfélnek az ingatlanbiztosítás, az állagmegóvó karbantartási munkák, valamint a közös költség megfizetését természetesen már a szerződés kezdetétől, azaz a jelzáloghitel átvállalásától kezdve az OTP Életjáradék Zrt. fizeti.

– Jelentkezhet Önöknél az is, aki komolyabb jelzáloghitelt vett fel az ingatlanjára?

– Igen. Jelenleg is van egy olyan jelentkezőnk, akinek a 18 millió forint értékű ingatlanát 8 millió forint értékű jelzálog terheli. Mi kiváltjuk a jelzáloghitelt, így az ügyfélnek nem kell fizetnie a havi közel százezer forintos törlesztő részletet, hiszen a továbbiakban ez a mi dolgunk. Amint letelik a jelzálogtörlesztés futamideje, onnantól kezdve az ügyfél havonta fogja kapni az életjáradékot.

– A Polgármesterek I. konferenciáján ön is felszólalt. Milyen lehetőségeket lát az önkormányzatokkal történő együttműködés terén?

– Az önkormányzatokkal való együttműködést nagyon fontosnak tartom. Az együttműködés nemcsak egy bevételi lehetőség az önkormányzatok számára, de az életjáradékos ügyfelek esetében a szociális kiadások csökkenthetők, s a fizetőképes kereslet teremtésével a helyi szociális igények magasabb szintű ellátására is sor kerülhet. Amennyiben az önkormányzat is részt kíván venni az életjáradék konstrukcióban, lehetőség nyílik a finanszírozási igények, kockázatok és feladatok megosztására is, egyedi megállapodás keretében.

Az együttműködés célja a kölcsönös megelégedettségen felül az idős korosztály, köztük a honvédségi nyugdíjasok életkörülményeinek javítása.

– Hol találkozhatnak Önökkel az OTP Életjáradék program iránt érdeklődők?

– Akik személyesen szeretnének találkozni munkatársainkkal, azok keressék területi képviselőinket: dr. Veres Mária (Tel.: 298-4832, 06-70/708-1901) és Gulácsi Attila (Tel.: 298-4829, 06-70/708-1914) bármikor rendelkezésükre állnak.

otp Életjáradék

Szeretné megkönnyíteni életét otthona kényelmében?
Gondot jelentenek a havi költségek?

OTP ÉLETJÁRADÉK
(06 40) 366 600

Túl a harmincadik fotókiállításon

Nemzeti ünnepük alkalmából az Aranykor Kitüntető Cím bronz fokozatát kaptam a honvédelem ügye érdekében huzamos időn át végzett tevékenységem elismeréseként. Úgy gondolom, hogy ez jó alkalom arra, hogy röviden összefoglaljam ez irányú tevékenységem néhány mozzanatát.

1991-ben mentem nyugdíjba és ezután a fotózás lett a kedvenc időtöltésem. 1989-ben létrejött a Gábor Áron Tüzér Bajtársi Egyesület, amelynek

alapító tagja vagyok, és az egyesület minden tevékenységében részt veszek (tüzérségi bemutatók, kirándulások, emlékmű koszorúzások, vetélkedők, sportversenyek, közös kiállítások).

Az első fotókiállításon – amely 2001-ben történt – az volt a célom, hogy bemutassam a hagyományos fotózás és a számítógép adta új lehetőségek együttes alkalmazását. Ekkor nekem még nem volt digitális technikai eszközöm. Én úgy oldottam meg

a problémát, hogy a hagyományosan elkészített fotókat digitalizáltam (szkennerrel felvittem a számítógépre) és a meglévő programokkal kialakítottam a képekről meglévő elképzeléseimet (színárnyalatok, képnagyság, keretek, stb.). Később a digitális fényképezőgéppel a folyamat már sokkal egyszerűbbé vált. A nyugdíjas bajtársak biztatása ösztönzött arra, hogy minden évben rendezek fotókiállításokat.

Ebben az évben Nagykatán nyílt meg a Katonai Hagyományörzők tevékenységét bemutató kiállításom. Ez volt a 30. fotó kiállításom.

Tagja vagyok a Kassák Alkotóművészek Társasága Egyesületnek és a katonai hagyományörző témák mellett nagyon kedvelem a természetfotózást is.

*Dr. Tőzsér Gábor
nyugállományú alezredes*

Fát faragni jó!

Gyermekkorom óta belekóstoltam többféle dologba: rajzoltam, festettem, megismerkedtem a rézdomborítás alapjaival, majd 1978-ban találkoztam először (szakköri keretek között) a fafaragás mesterfogásaival.

Ez a találkozás végleg magával ragadott. Először kisebb tárgyak készítésével próbálkoztam. Hosszú éveknek kellett eltelni ahhoz, hogy az öreg fafaragók, a szakkönyvek, az asztalos ismeretek, kiállítások segítségével el tudtak jutni arra a szintre, hogy a munkáimat szakmai zsűri elé merjem vinni.

Folyamatos zsűriztetés után 2000-ben ítéltek meg számomra a fafaragó szakmában a „népi iparművész” cí-

met. Tevékenységem során megismerem a témához kapcsolódó megmunkálási formákat is. Karcoltam, faragtam csontot, tülköt is, és belekóstoltam a szoborfaragás tudományába is.

2005-ban kerültem szolgálati nyugállományba, azóta a fagegmunkálással telnek mindennapjaim. Manapság főleg bútorokat, játszótéri játékokat, valamint dísz tárgyakat készítek, de igény szerint készítek szobrot, dískaput és temetői síremléket is.

Meggyőződésem, hogy fát faragni jó és a természetes anyagok egyre inkább visszatérnek a mindennapi használati tárgyak körébe!

Szalai Norbert

A Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségének tájékoztatója

Felelős kiadó: Sipos Géza nyá. ezredes, a Beosz elnöke.

Szerkesztő bizottság elnöke: Pintér Ferenc nyá. ezredes

Szerkesztő: Kacsó Lajos nyá. ezredes

Cím: 1440 Budapest, Pf.: 22.